

<p>מזמרה- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof</p>	<p>◆ חולקים- disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>
מקרא- key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
הכותב כחובת קעקע, כתב ולא קעקע, קעקע ולא כתב - אינו חייב עד שיכתוב ויקעקע בידו ובכחול ובכל דבר שהוא רושם													■	כא
אינו חייב עד שיכתוב שם את השם, שנאמר: (ויקרא י"ט) וכתובת קעקע לא תתנו בכסם אני ה'.	ר"ש בן יהודה משום ר' שמעון												■	כא
עד דיכתוב אני ה' ממש?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												^	כא
לא	אמר ליה: [רב אשי]												!	כא
אינו חייב עד שיכתוב שם עבודת כוכבים, שנאמר: וכתובת קעקע לא תתנו בכסם אני ה', אני ה' - ולא אחר.	כדתי בר קפרא:												! ◇	כא
אסור לו לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מכתו, מפני שנראית ככתובת קעקע.	רב מלכיא אמר רב אדא בר אהבה:												◇	כא
שפוד, שפחות, וגומות - רב מלכיו. בלורית, אפר מקלה, וגבינה - רב מלכיא.	רב נחמן בריה דרב איקא:												◇	כא
מתניתין ומתניתא רב מלכיא, שמעתתא רב מלכיו, וסימניך: מתניתא מלכתא.	רב פפא:												◇	כא
מאי בנייהו?													^	כא
איכא בנייהו: שפחות.													!	כא
רב ביבי בר אביי קפיד אפי' אריבדא דכוסילתא.	[רב ביבי בר אביי]												◇	כא
כל מקום שיש שם מכה - מכתו מוכיח עליו.	רב אשי:												◇	כא
נזיר שהיה שותה יין כל היום - אין חייב אלא אחת, אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה - חייב על כל אחת ואחת.													■	כא
היה מטמא למתים כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תטמא אל תטמא והוא מטמא - חייב על כל אחת ואחת.													■	כא
היה מגלח כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תגלח אל תגלח והוא מגלח - חייב על כל אחת ואחת. היה לובש בכלאים כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תלבש, אל תלבש והוא פושט ולובש - חייב על כל אחת ואחת.													■	כא
יש חורש תלם א' וחייב עליו משום שמונה לאוין: החורש בשור וחמור, והן מוקדשין, וכלאים בכרם, ובשביעית, ויום טוב, וכהן ונזיר בבית הטומאה.	[רבנן]												◇	כא
אף הלובש כלאים.	חנניא בן חכניאי:												◇	כא
אינו השם.	אמרו לו: [רבנן]												◇	כא
אף הנזיר לא הוא השם.	אמר להם: [חנניא בן חכניאי]												◇	כא
לא פושט ולובש ממש אלא אפי' מכניס ומציא בית יד אונקלי שלו	רב ביבי אמר רב אסי:												◇	כא
מחוי רב אחא בריה דרב איקא: עיולי ואפוקי.	[רב אחא בריה דרב איקא]												○	כא
אפילו לא שהה אלא כדי לפשוט וללבוש - חייב.	רב אשי:												◇	כא
יש חורש תלם וכו'.													■	כא
החופה בכלאים - לוקה.	רבי ינאי, בחבורה נמנו וגמרו:												◇	כא
לאו משנתנו היא זו?	אמר להן רבי יוחנן:												?	כא
יש חורש תלם אחד וחייב עליו משום שמונה לאוין: החורש בשור ובחמור והן מוקדשין וכלאים בכרם	[תנן]												?	כא
האי חורש דמחייב משום כלאים היכי משכחת לה? לאו דמיכסי בהדיה דאזיל													?	כא
אי לאו דדלאי לך חספא, מי משכחת מרגניתא תותה?	א"ל: [רבי ינאי]												!	כא
אי לאו דקילסך גברא רבה, הוה אמנא: מתני' מני? רבי עקיבא היא	ריש לקיש לר' יוחנן:												■	כא

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המקיים כלאים - לוקה.	דאמר: [רבי עקיבא]											◇	כא:
מאי רבי עקיבא?													כא:
המנכס והמחפה בכלאים - לוקה	דתניא: [ת"ק]												כא:
אף המקיים.	רבי עקיבא:												כא:
מאי - טעמא דר' עקיבא?													כא:
(ויקרא י"ט) שדך לא תורע כלאים - אין לי אלא זורע, מקיים מנין? ת"ל: (ויקרא י"ט) כלאים שדך לא .	דתניא:												כא:
ולילקי נמי משום זורע ביום טוב	עולא לרב נחמן:												כא:
תנא ושייר.	א"ל: [רב נחמן]												כא:
תנא קתני שמונה, ואת אמרת: תנא ושייר	א"ל: [עולא]												כא:
יש חילוק מלאכות בשבת, ואין חילוק מלאכות ביום טוב.	רבא:												כא:
עדה תהא.	אמר ליה: [עולא]												כא:
ואין חילוק מלאכות ביום טוב?	איתיביה אביי:												כא:
המבשל גיד בחלב ביו"ט ואכלו - לוקה חמש: לוקה משום אוכל גיד, ולוקה משום מבשל ביום טוב שלא לצורך, ולוקה משום מבשל גיד בחלב, ולוקה משום אוכל בשר בחלב, ולוקה משום הבערה	והתניא:												כא:
ואם איתא, משום הבערה לא מחייב, דהא איחייב ליה משום בשולן													כב.
אפיק הבערה ועייל גיד הנשה של נבילה.													כב.
לוקה שתים על אכילתו ושלש על בשולו	והתני ר' חייא:												כב.
ואי איתא, שלש על אכילתו הוא חייב													כב.
אלא, אפיק הבערה ועייל עצי אשירה, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ג) ולא ידבק בידך וגו'.													כב.
ולילקי נמי משום (דברים ז') לא תביא תועבה אל ביתך	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												כב.
אלא הכא במאי עסקינן - כגון שבישלו בעצי הקדש, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ב) ואשריהם תשרפון באש (דברים י"ב) לא תעשון כן לה' אלהיכם.	[רב אשי]												כב.
(סימן: שנבא"י שנ"ז)													כב.
ולחשוב נמי הזורע בנחל איתן, ואזהרתיה מהכא: (דברים כ"א) אשר לא יעבד בו ולא יורע	מתקיף לה רב הושעיא:												כב.
ולחשוב נמי המוחק את השם בהליכתו, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ב) ואבדתם את שמם וגו' תעשון כן לה' אלהיכם	מתקיף לה רב חנניא:												כב.
ולחשוב נמי הקוצץ את בהרתו, ואזהרתיה מהכא: (דברים כ"ד) השמר בנגע הצרעת	מתקיף לה ר' אבהו:												כב.
ולחשוב נמי המזיח החושן מעל האפוד והמסיר בדי ארון, ואזהרתיה מהכא: (שמות כ"ה) לא יסור, (שמות כ"ה) ולא יזח החושן	מתקיף לה אביי:												כב.
ולחשוב נמי החורש בעצי אשירה, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ג) ולא ידבק בידך מאומה וגו'.	מתקיף לה רב אשי:												כב.
ולחשוב נמי הקוצץ אילנות טובות, ואזהרתיה מהכא: (דברים כ') כי ממנו תאכל ואותו לא תכרות	מתקיף לה רבינא:												כב.
ולחשוב נמי כגון דאמר שבועה שלא אחרוש ביום טוב	רבי זעירא לרבי מני:												כב.
התם לא קא חלה שבועה, מושבע ועומד מהר סיני הוא.	[רבי מני]												כב.

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ; קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כגון דאמר שבועה שלא אחרוש בין בחול בין ביו"ט, דמגו דחלה עליה שבועה בחול, חלה עליה נמי ביו"ט	א"ל: [רבי זעירא]									;	◇	כב.	
מידי דאיתיה בשאילה לא קתני.	[רבי מני]									!	◇	כב.	
ולא? והרי הקדש										;	◇	כב.	
בבכור.										!	◇	כב.	
והרי נזיר										;		כב.	
בנזיר שמשון.										!	◇	כב.	
נזיר שמשון בר איטמויי למתים הוא?										;		כב.	
אלא, האי תנא איסור כולל לית ליה.										!	◇	כב.	
המרביע שור פסולי המוקדשים - לוקה שנים.	רבי הושעיא:										■	◇	כב.
המנהיג בשור פסולי המוקדשים - לוקה, שהרי גוף אחד הוא ועשאו הכתוב כשני גופים.	רבי יצחק:										■	◇	כב.
כמה מלקין אותו? ארבעים חסר אחת, שנא': (דברים כ"ה) במספר ארבעים, מנין שהוא סמוך לארבעים	[רבנן]										■	◇	כב.
ארבעים שלימות הוא לוקה. והיכן הוא לוקה את היתירה? בין כתפיו.	רבי יהודה:										■	◇	כב.
אין אומדין אותו אלא במכות ראויות להשתלש.											■	כב.	
אמדהוה לקבל ארבעים ולוקה מקצת ואמדו שאין יכול לקבל ארבעים - פטור.											■	כב.	
אמדהוה לקבל שמונה עשרה, ומשלקה אמדו שיכול הוא לקבל ארבעים - פטור.											■	כב.	
מ"ט?										^		כב.	
אי כתיב ארבעים במספר, הוה אמינא ארבעים במניינא, השתא דכתיב במספר ארבעים, מנין שהוא סוכם את הארבעים.										!	◇	כב.	
כמה טפשאי שאר אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא קיימי מקמי גברא רבה, דאילו בס"ת כתיב ארבעים, ואתו רבנן בצרו חזא.	רבא:										■	◇	כב.
ארבעים שלימות וכו'.	רבי יהודה:										■	<	כב.
מאי טעמא דרבי יהודה? דכתיב: (זכריה י"ג) מה המכות האלה בין ידך ואמר אשר הכתי בית מאהבי.	רבי יצחק:										■	◇	כב.
ורבנן?										;		כב.	
ההוא בתינוקות של בית רבן הוא דכתיב.	[רבנן]									!	◇	כב.	
אין אומדין אלא במכות הראויות וכו'.											■	<	כב.
לקה אין, לא לקה לא											■	כב.	
אמדהוה לקבל ארבעים, וחזרו ואמדו שאין יכול לקבל ארבעים - פטור אמדהוה לקבל שמונה עשרה, וחזרו ואמדהוה שיכול לקבל ארבעים - פטור	ורמינהו:									;	◇	כב.	
לא קשיא: הא דאמדהוה לוימי, הא דאמדהוה למחר וליומא אחרא.	רב ששת:									!	◇	כב.	
עבר עבירה שיש בה שני לאוין, אמדהוה אומד אחד - לוקה ופטור, ואם לאו - לוקה ומתרפא וחוזר ולוקה.											■	כב.	
אין אומדין אומד אחד לשני לאוין	והתניא:									;	◇	כב.	
לא קשיא: הא דאמדהוה לארבעים וחדא, הא דאמדהוה לארבעים ותרתי.	רב ששת:									!	◇	כב.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
כיצד מלקין אותו? כופה שתי ידיו על העמוד הילך והילך, וחזן הכנסת אוהז בבגדיו, אם נקרעו נקרעו ואם נפרמו נפרמו, עד שהוא מגלה את לבו, והאבן נתונה מאחריו														■
חזן הכנסת עומד עליו ורצועה בידו של עגל כפולה אחד לשנים ושנים לארבעה, ושתי רצועות של חמור עולות ויורדות בה, ידה טפה ורחבה טפה וראשה מגעת על פי כריסו.														■
ומכה אותו שליש מלפניו ושתי ידות מלאחריו.														■
ואינו מכה אותו לא עומד ולא יושב אלא מוטה, שנאמר: (דברים כ"ה) והפילו השופט.														■
והמכה - מכה בידו אחת בכל כחו, והקורא - קורא: (דברים כ"ח) אם לא תשמור לעשות וגו' והפלא ה' את מכותך ואת מכות וגו', וחוזר לתחלת המקרא, (דברים כ"ט) ושמתם את דברי הברית הזאת וגו', וחזרתם (תהלים ע"ח) והוא רחום יכפר עון וגו', וחוזר לתחלת המקרא.														■
ואם מת תחת ידו - פטור.														■
הוסיף לו עוד רצועה אחת ומת - הרי זה גולה על ידו.														■
נתקלקל בין בריעי בין במים - פטור	[ת"ק]													◆
האיש בריעי והאשה במים.	רבי יהודה:													◆
מ"ט?														^
משום נקלה.														! ◇
מנין לרצועה שהיא של עגל? דכתיב: (דברים כ"ה) ארבעים יכנו, וסמך ליה: (דברים כ"ה) לא תחסום שור בדישו.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:													■ ◇
מנין ליבמה שנפלה לפני מוכה שחין שאין חוסמין אותה? דכתיב: לא תחסום שור בדישו, וסמך ליה: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו וגו'.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:													■ ◇
כל המבזה את המועדים כאילו עובד עכו"ם, דכתיב: (שמות ל"ד) אלהי מסכה לא תעשה לך, וסמך ליה: (שמות ל"ד) את הג המצות תשמור.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:													■ ◇
כל המספר לשון הרע, וכל המקבל לשון הרע, וכל המעיד עדות שקר - ראוי להשליכו לכלבים, דכתיב: (שמות כ"ב) לכלב תשליכון אותו, וסמך ליה: (שמות כ"ג) לא תשא שמע שוא וגו', קרי ביה נמי לא תשיא.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:													■ ◇
ושתי רצועות וכו'.														■ <
של חמור.														■ ◇
(ישעיהו א') ידע שור קונוהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע וגו' - אמר הקב"ה: יבא מי שמכיר אבוס בעליו, ויפרע ממי שאינו מכיר אבוס בעליו.	כדדריש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא:													■ ◇
ידה טפה וכו'.														■ <
שמע מינה: כל חד וחד לפום גביה עבדינן ליה.	אביי:													■
אם כן, נפיש להו רצועות טובא	אמר ליה רבא:													? ■
אבקתא אית ליה, כי בעי מיקטר ביה, כי בעי מרפה בה.	אלא אמר רבא:													■ ◇
מלקין אותו וכו'.														■ <
מנא הני מילי?														^
דאמר קרא: (דברים כ"ה) והפילו השופט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר, רשעה אחת מלפניו, שתי רשעיות מאחריו.	רב כהנא:													! ◇
אין מלקין אותו וכו'.														■ <
מנין לרצועה שהיא מוכפלת? שנאמר: והפילו.	רב חסדא אמר רבי יוחנן:													■ ◇
והא מיבעי ליה לגופיה														? ■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
א"כ, לכתוב קרא יטוהו, מאי הפילו? ש"מ תרתי.														בג.
המכה - מכה בידו.														בג.
אין מעמידין חונין אלא חסירי כח ויתירי מדע	תנו רבנן: [ת"ק]													בג.
אפילו חסירי מדע ויתירי כח.	רבי יהודה:													בג.
כוותיה דרבי יהודה מסתברא, דכתיב: (דברים כ"ה) לא יוסיף פן יוסיף - אי אמרת בשלמא חסירי מדע, היינו דצריך לאזהורי, אלא אי אמרת יתירי מדע, מי צריך לאזהורי?	רבא:													בג.
ורבנן?														בג.
אין מוזוין אלא למזוז.	[רבנן]													בג.
כשהוא מגביה - מגביה בשתי ידיו, וכשהוא מכה - מכה בידו אחת, כי היכי דליתא מדידיה.	תנא:													בג.
והקורא קורא כו'.														בג.
הגדול שבדיינין קורא, השני מונה, והשלישי אומר הכהו.	תנו רבנן:													בג.
בזמן שמכה מרובה - מאריך, בזמן שמכה מועטת - מקצר.														בג.
חזור לתחלת המקרא	והא אנן תנן:													בג.
מצוה לצמצם, ואי לא צמצם - חזור לתחלת המקרא.														בג.
מכה רבה - אין לי אלא מכה רבה, מכה מועטת מנין? ת"ל: לא יוסיף אם כן, מה תלמוד לומר מכה רבה? לימד על הראשונות שהן מכה רבה.	תנו רבנן:													בג.
נתקלקל וכו'.														בג.
אחד האיש ואחד האשה בריעי ולא במים, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]													בג.
האיש בריעי והאשה במים	רבי יהודה:													בג.
אחד האיש ואחד האשה בין בריעי בין במים.	הכמים:													בג.
אחד האיש ואחד האשה בריעי	והתניא, רבי יהודה													בג.
שניהן שוין בריעי.	רב נחמן בר יצחק:													בג.
כפתוהו ורץ מבית דין - פטור.	שמואל:													בג.
קלה, בין בראשונה בין בשניה - פוטרין אותו. נפסקה רצועה, בשניה - פוטרין אותו, בראשונה - אין פוטרין אותו	מיתבי:													בג.
אמאי? להוי כרץ														בג.
התם רץ, הכא לא רץ.														בג.
אמדוהו לכשילקה יקלה - פוטרין אותו, לכשיצא מבית דין יקלה - מלקין אותו ולא עוד, אלא אפילו קלה בתחלה - מלקין אותו, שנאמר: (דברים כ"ה) והכהו וגו' ונקלה, ולא שלקה כבר בבית דין.	ת"ר:													בג.
כל חייבי כריתות שלקו - נפטרו ידי כריתתם, שנאמר: (דברים כ"ה) ונקלה אחיך לעיניך, כשלקה הרי הוא כאחריך, דברי רבי חנניה בן גמליאל.	[רבי חנניה בן גמליאל]													בג.
מה אם העובר עבירה אחת - נוטל נפשו עליה, העושה מצוה אחת - על אחת כמה וכמה שתנתן לו נפשו.	ואמר רבי חנניה בן גמליאל:													בג.
ממקומו הוא למד, שנאמר: (ויקרא י"ח) ונכרתו הנפשות העושות וגו', ואומר: (ויקרא י"ח) אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, הא כל היושב ולא עבר עבירה - נותנין לו שכר כעושה מצוה.	רבי שמעון:													בג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי הוא אומר: (דברים י"ב) רב חזק לבלתי אכול (את) הדם כי הדם הוא הנפש וגו', ומה אם הדם שנפשו של אדם קצה ממנו - הפורש ממנו מקבל שטר, גזל ועריות שנפשו של אדם מתאוה להן ומחמדתן - הפורש מהן על אחת כמה וכמה שיוכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות.	ר"ש בר רבי:											◌
רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר: (ישעיהו מ"ב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.	רבי חנניא בן עקשיא:											◌
חלוקין עליו חבריו על רבי חנניא בן גמליאל.	רבי יוחנן:											◌
אין בין שבת ליום הכפורים - אלא שזה זדונו בידי אדם, וזה זדונו בהכרת	רב אדא בר אבהו: אמרי בי רב, תנינן:											◌
ואם איתא, אידי ואידי בידי אדם הוא												◌
הא מני? רבי יצחק היא	רב נחמן:											◌
מלקות בחייבי כריתות ליכא	דאמר: [רבי יצחק]											◌
חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחותו? לדונו בכרת ולא במלקות.	דתניא, רבי יצחק:											◌
אפילו תימא רבנן, זה עיקר זדונו בידי אדם, וזה עיקר זדונו בידי שמים.	רב אשי:											◌
הלכה כר' חנניא בן גמליאל.	רב אדא בר אבהו אמר רב:											◌
מאן סליק לעילא ואתא ואמר?	רב יוסף:											◌
שלשה דברים עשו ב"ד של מטה והסכימו ב"ד של מעלה על ידם	אמר ליה אביי, אלא הא דאמר רבי יהושע בן לוי:											◌
מאן סליק לעילא ואתא ואמר? אלא קראי קא דרשינן, ה"נ קראי קא דרשינן.												◌
שלשה דברים עשו ב"ד של מטה והסכימו ב"ד של מעלה על ידם, אלו הן: מקרא מגילה, ושאלת שלום בשם, והבאת מעשר.	גופא, א"ר יהושע בן לוי:											◌
מקרא מגילה, דכתיב: (אסתר ט') קימו וקבלו היהודים. קיימו למעלה מה שקבלו למטה.												◌
ושאלת שלום, דכתיב: (רות ב') והנה בועז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ה' עמכם, ואומר: (שופטים ו') ה' עמך גבור החיל.												◌
מאי ואומר?												◌
וכי תימא, בועז הוא דעביד מדעתיה, ומשמיא לא אסכימו על ידו, ת"ש: ואומר ה' עמך גבור החיל.												◌
הבאת מעשר, דכתיב: (מלאכי ג') הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די.												◌
מאי עד בלי די?												◌
עד שיכלו שפתותיכם מלומר די.	רמי בר רב:											◌
בג' מקומות הופיע רוח הקודש: בבית דינו של שם, ובבית דינו של שמואל הרמתי, ובבית דינו של שלמה.	רבי אלעזר:											◌
בבית דינו של שם, דכתיב: (בראשית ל"א) ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני, מנא ידע? דלמא כי היכי דאזל איהו לגבה, אזל נמי אינש אחרינא לגבה יצאת בת קול ואמרה: ממני יצאו כבושים.												◌
בבית דינו של שמואל, דכתיב: (שמואל א' י"ב) הנני ענו כי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ויאמר עד ה' ועד משיחו כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד, ויאמר - ויאמרו מיבעי ליה יצאת בת קול ואמרה: אני עד בדבר זה.												◌
בבית דינו של שלמה, דכתיב: (מלכים א' ג') ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד החי והמת לא תמיתוהו (כ) היא אמו, מנא ידע? דלמא איערומא מיערמא יצאת בת קול ואמרה: היא אמו.												◌
ממאי? דלמא יהודה, כיון דחשיב ירחי וימי ואיתרמי, דחזינן - מחזקינן, דלא חזינן - לא מחזקינן. שמואל נמי, כולהו ישראל קרי להו בלשון יחידי, דכתיב: (ישעיהו מ"ה) ישראל נושע בה', שלמה נמי, מדהא קא מרחמתא והא לא קא מרחמתא אלא גמרא.	רבא:											◌
שש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שלש מאות וששים וחמש לאוין כמנין ימות החמה, ומאתים וארבעים ושמונה עשה כנגד איבריו של אדם.	דרש רבי שמלאי:											◌

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי קרא? (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה מורשה, תורה בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי, אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום.	רב המנונא:											כג.
(סימן: דמשמ"ק ס"ק).												כד.
בא דוד והעמידן על אחת עשרה, דכתיב: (דברים ט"ו) מזמור לדוד [ה'] מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך, הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו, לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו, נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר, כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא נשא על קרובו, נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר, כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם.												כד.
הולך תמים - זה אברהם, דכתיב: (בראשית י"ז) התהלך לפני והיה תמים.												כד.
פועל צדק - כגון אבא חלקיהו.												כד.
ודובר אמת בלבבו - כגון רב ספרא.												כד.
לא רגל על לשונו - זה יעקב אבינו, דכתיב: (בראשית כ"ז) אולי ימושני אבי והייתי בעיניו כמתעתע.												כד.
לא עשה לרעהו רעה - שלא ירד לאומנות חבירו.												כד.
וחרפה לא נשא על קרובו - זה המקרב את קרוביו.												כד.
נבזה בעיניו נמאס - זה חזקיהו המלך שגירר עצמות אביו במטה של חבלים.												כד.
ואת יראי ה' יכבד - זה יהושפט מלך יהודה, שבשעה שהיה רואה תלמיד חכם, היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקורא לו: רבי רבי, מרי מרי.												כד.
נשבע להרע ולא ימיר - כר' יוחנן, דא"ר יוחנן: אהא בתענית עד שאבא לביתי.												כד.
כספו לא נתן בנשך - אפילו ברבית עובד כוכבים.												כד.
ושוחד על נקי לא לקח - כגון ר' ישמעאל בר' יוסי.												כד.
כתיב: עושה אלה לא ימוט לעולם, כשהיה ר"ג מגיע למקרא הזה היה בוכה, אמר: מאן דעביד להו לכולהו הוא דלא ימוט, הא חזא מינייהו ימוט	[רבן גמליאל]											כד.
מי כתיב עושה כל אלה? עושה אלה כתיב, אפילו בחדא מינייהו דאי לא תימא הכי, כתיב קרא אחרינא: (ויקרא י"ח) אל תטמאו בכל אלה, התם נמי הנוגע בכל אלה הוא דמטמא, בחדא מינייהו לא? אלא לאו באחת מכל אלה, הכא נמי באחת מכל אלו.	אמרו ליה:											כד.
בא ישעיהו והעמידן על שש, דכתיב: (ישעיהו ל"ג) הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מתמוך בשוחד אוטם אזנו משמוע דמים ועוצם עיניו מראות ברע.												כד.
הולך צדקות - זה אברהם אבינו, דכתיב: (בראשית י"ח) כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו'.												כד.
ודובר מישרים - זה שאינו מקניט פני חבירו ברבים.												כד.
מואס בבצע מעשקות - כגון ר' ישמעאל בן אלישע.												כד.
נוער כפיו מתמוך בשוחד - כגון ר' ישמעאל בר' יוסי.												כד.
אוטם אזנו משמוע דמים - דלא שמע בזילותא דצורבא מרבנן ושתיק, כגון ר"א ברבי שמעון.												כד.
ועוצם עיניו מראות ברע - כדרכי חייא בר אבא												כד.
זה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה.	דאמר ר' חייא בר אבא:											כד.
וכתיב: (ישעיהו ל"ג) הוא מרומים ישכון וגו'.												כד.
בא מיכה והעמידן על שלש, דכתיב: (מיכה ו') הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך.												כד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עשות משפט - זה הדין.												כד.
אהבת חסד - זה גמילות חסדים.												כד.
והצנע לכת - זה הוצאת המת והכנסת כלה.												כד.
והלא דברים קל וחומר: ומה דברים שאין דרכן לעשותן בצנעא - אמרה תורה: והצנע לכת, דברים שדרכן לעשותן בצנעא - על אחת כמה וכמה.												כד.
חזר ישעיהו והעמידן על שתיים, שנאמר: (ישעיהו נ"ו) כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה.												כד.
בא עמוס והעמידן על אחת שנאמר: (עמוס ה') כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו.												כד.
אימא: דרשוני בכל התורה כולה	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:											כד.
אלא, בא חבקוק והעמידן על אחת, שנאמר: (חבקוק ב') וצדיק באמונתו יחיה.												כד.
ארבע גזירות גזר משה רבינו על ישראל, באו ארבעה נביאים וביטלו.	רבי יוסי בר חנינא:											כד.
משה אמר: (דברים ל"ג) וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב, בא עמוס וביטלה, שנאמר: (עמוס ז') חדל נא מי יקום יעקב וגו', וכתיב: (עמוס ז') ניחם ה' על זאת וגו'.												כד.
משה אמר: (דברים כ"ח) ובגוים הם לא תרגיע, בא ירמיה ואמר: (ירמיהו ל"א) הלוך להרגיעו ישראל.												כד.
משה אמר: (שמות ל"ד) פוקד עון אבות על בנים, בא יחזקאל וביטלה: (יחזקאל י"ח) הנפש החוטאת היא תמות.												כד.
משה אמר: (ויקרא כ"ו) ואבדתם בגוים, בא ישעיהו ואמר: (ישעיהו כ"ז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו'.												כד.
מסתפינא מהאי קרא: ואבדתם בגוים.	רב:											כד.
דלמא כאבידה המתבקשת, דכתיב: (תהלים קי"ט) תעיתי כשה אובד בקש עבדך	מתקיף לה רב פפא:											כד.
אלא מסיפא דקרא: (ויקרא כ"ו) ואכלה אתכם ארץ אויביכם.												כד.
דלמא כאכילת קישואין ודילועין	מתקיף לה רב זוטרא:											כד.
וכבר היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא מהלכין בדרך, ושמעו קול המונה של רומי מפלטה ברחוק מאה ועשרים מיל, והתחילו בוכין, ורבי עקיבא משחק.												כד.
אמרו לו: מפני מה אתה משחק?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											כד.
אמר להם: ואתם מפני מה אתם בוכים?	[רבי עקיבא]											כד.
אמרו לו: הללו כושיים שמשתחווים לעצבים ומקטרים לעבודת כוכבים יושבין בטח והשקט, ואנו בית הדום רגלי אלהינו שרוף באש ולא נבכה?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											כד.
אמר להן: לכך אני מצחק, ומה לעוברי רצונו כך, לעושי רצונו על אחת כמה וכמה.	[רבי עקיבא]											כד:
שוב פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור"ע מצחק.												כד:
אמרו לו: מפני מה אתה מצחק?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											כד:
אמר להם: מפני מה אתם בוכים?	[רבי עקיבא]											כד:
אמרו לו: מקום שכתוב בו: (במדבר א') והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											כד:
לכך אני מצחק, דכתיב: (ישעיהו ח') ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בין יברכיהו, וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה, באוריה כתיב: (מיכה ג') לכן בגללכם ציון שדה תחרש וגו', בזכריה כתיב: (זכריה ח') עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם, עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת.	[רבי עקיבא]											כד:

central point for summary and review- וחזרה לסיכום וחקירה insertion of an earlier segment- קודמת- של פיסקה story- מעשה- O מקרא- key:	disputants- חולקים- ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פיסקה קודמת- מעשה- story- O	statement- מימרא- ■ challenge- קושיא- ; question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■
---	--	--

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניהמתנן עקיבא ניהמתנו	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]	o												כד:
הדרן עלך אלו הן הלוקין וסליקא לה מסכת מכות														